Lietas Nr. A420504313
Lietas arhīva Nr. AA43-0290-16/3

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2016. gada 19. janvārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente S. Gintere,
tiesneses I. Amona un L. Konošonoka

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „SUDA" pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, apstiprinot sabiedrības ar ierobežotu atbildību „SUDA" projekta iesniegumu Nr. 12-04-L31202-000639 Lauku attīstības programmas pasākuma „Atbalsts uzņēmuma radīšanai un attīstībai (ietverot ar lauksaimniecību nesaistītu darbību dažādošanu)" ietvaros, sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību „SUDA" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2014. gada 3. septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2012. gada 26. jūnijā pieteicēja SIA „SUDA" Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai Lauku attīstības programmas pasākuma „Atbalsts uzņēmuma radīšanai un attīstībai (ietverot ar lauksaimniecību nesaistītu darbību dažādošanu)" (turpmāk – pasākums) ietvaros Lauku atbalsta dienestā (turpmāk – LAD) iesniedza projekta iesniegumu Nr. 12-06-L31202-000639 „Ekskavatora iegāde, attīstot SIA „SUDA" saimniecisko darbību" (turpmāk – Projekta iesniegums).

Ar LAD Dienvidkurzemes reģionālās lauksaimniecības pārvaldes 2013. gada 26. februāra lēmumu Nr. 02.3-11/13/582 (turpmāk – Pārvaldes lēmums) noraidīts Projekta iesniegums.

Izskatot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, ar LAD 2013. gada 29. aprīļa lēmumu Nr. 10.5.3-15/13/432-S/633 (turpmāk – Lēmums) atstāts spēkā apstrīdētais lēmums. Lēmums pamatots ar Ministru kabineta 2010. gada 9. februāra noteikumu Nr. 132 „Kārtība, kādā piešķir valsts un Eiropas Savienības atbalstu atklātu projektu iesniegumu konkursu veidā pasākumam „Atbalsts uzņēmumu radīšanai un attīstībai" (turpmāk – Noteikumi Nr. 132) 4.4. un 29.1. apakšpunktu un šādiem argumentiem.

[1.1] Projekta ietvaros plānotā divu ekskavatoru iegāde nav atbalstāma, jo pieteicēja pirms Projekta iesnieguma iesniegšanas bija reģistrēta Jelgavas pilsētā, nevis vismaz vienu gadu pirms Projekta iesnieguma iesniegšanas lauku teritorijā, kā to noteic pasākumu regulējošie normatīvie akti.

[1.2] Pieteicēja Projekta iesniegumā nav plānojusi izmaksas pamatlīdzekļu nomai, kā arī nav plānojusi to iegādi pēc projekta īstenošanas. Līdz ar to SIA „SUDA" arguments, ka pašreiz uzņēmums nekādus citus ieguldījumus neparedz un papildus tehnika būvniecības pakalpojumu sniegšanai varētu tikt iegādāta 2014. gadā vai 2015. gadā, ir noraidāms. LAD ieskatā pieteicēja projekta ietvaros plāno vienreizēju tehnikas iegādi, kas neapliecina SIA „SUDA" turpmāku attīstību.

Iegādājoties tikai divus ekskavatorus, atbalsta pretendents nevar pilnībā nodrošināt nozarē ietilpstošās darbības. Nomājot pārējos galvenos pamatlīdzekļus būvniecības un meliorācijas pakalpojumu nodrošināšanai, atbalsta pretendents būs atkarīgs no iznomātāja saimnieciskās darbības stabilitātes un iespējas sniegt pakalpojumus atbalsta pretendentam.

[2] SIA „SUDA" vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par Lēmuma atcelšanu un pienākuma uzlikšanu LAD izdot pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu par Projekta iesnieguma apstiprināšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] Projekta iesniegums pilnībā atspoguļo uzņēmuma izvirzīto mērķu sasniegšanu, plānojot turpmāko uzņēmuma attīstību, savukārt LAD secinājums par to, ka netiek nodrošināts pareizas finanšu vadības princips, nav pamatots. Pieteicēja bija norādījusi, ka plāno iegādāties tehniku pēc projekta īstenošanas. Tādējādi ir nepareizs LAD secinājums, ka Projekta ietvaros paredzēta vienreizēja tehnikas iegāde un tas neapliecina pieteicējas turpmāko attīstību.

[2.2] Lai noraidītu Projekta iesniegumu, Lēmumā ir norādīti citi argumenti, kas netika atspoguļoti Pārvaldes lēmumā. Līdz ar to pieteicēja secina, ka augstāka iestāde ir piekritusi apstrīdēšanas iesnieguma argumentam, ka pieteicēja un SIA „NOVATORS 1" nav uzskatāmi par saistītiem uzņēmumiem un tos nevar uzskatīt par vienu ekonomisko vienību Komisijas 2008. gada 6. augusta regulas (EK) Nr. 800/2008, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88. pantu (vispārējā grupu atbrīvojuma regula) izpratnē. Kā arī pieteicējas ieskatā iestāde ir

piekritusi argumentam, ka nodomu protokoli nav obligāti iesniedzamie dokumenti konkrētajā pasākumā, kā arī nav noteikti kritēriji dokumentu saturam un formai. Līdz ar to iestādei nav pamata apšaubīt pakalpojuma nepieciešamību, ja pakalpojuma saņēmējs to ir dokumentāli apliecinājis.

Pieteicējas ieskatā dažādā Pārvaldes lēmuma un Lēmuma argumentācija norāda uz amatpersonu nekompetenci un rada šaubas par Lēmuma objektivitāti.

[3] LAD rakstveida paskaidrojumā pirmās instances tiesai pieteicējas pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem un norādot uz to, ka Administratīvā procesa likums neierobežo iestādi apstrīdēšanas procesā administratīvo aktu papildināt ar jauniem argumentiem. Konkrētajā gadījumā gan Pārvaldes lēmums, gan Lēmums ir pieteicējai negatīvi administratīvie akti.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2014. gada 3. septembra spriedumu SIA „SUDA" pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu noraidīts. Spriedums motivēts šādi.

[4.1] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 81. panta trešajai daļai lēmums par apstrīdēto administratīvo aktu (administratīvais akts) nedrīkst būt iesniedzēja interesēm nelabvēlīgāks nekā apstrīdētais administratīvais akts, izņemot gadījumu, kad augstāka iestāde konstatē, ka ir pārkāptas obligātās materiālo tiesību normas vai pārkāptas tādas procesuālo tiesību normas, kas aizsargā sabiedrības intereses. Šī tiesību norma formulē *reformatio in peius*. Savukārt panta piektā daļa paredz, ka apstrīdētais administratīvais akts iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Šādā veidā tas ir izpildāms un to var pārsūdzēt tiesā.

Attiecībā uz materiālo tiesību normu piemērošanu augstāka iestāde vēlreiz pārbauda, vai piemērota pareizā tiesību norma un vai tā pareizi interpretēta. Gadījumā, ja augstāka iestāde secina, ka, izdodot administratīvo aktu, ir pieļauti būtiski materiālo tiesību normu pārkāpumi, tā var atcelt izdoto administratīvo aktu arī tad, ja šāda administratīvā akta atcelšana radītu būtiskas nelabvēlīgas sekas. Ja augstāka iestāde ir kompetenta izlemt zemākas iestādes vietā, tā var izdot satura ziņā atšķirīgu administratīvo aktu. Ja persona apstrīd administratīvo aktu, tai jāapzinās, ka lēmums var tikt grozīts tai par sliktu. Tādējādi, ja augstāka iestāde konstatē, ka sākotnējais administratīvais akts ir obligātais administratīvais akts, bet zemāka iestāde izdevusi tiesību normai neatbilstošu administratīvo aktu, augstāka iestāde to var atcelt arī apstrīdētājam par sliktu. Augstākas iestādes pienākums ir noformēt savas kompetences ietvaros administratīvo aktu galīgajā variantā, kas ir tiesisks.

Vērtējot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, LAD ir norādījis argumentus, kas nebija atspoguļoti zemākas iestādes lēmumā. Proti, LAD konstatēja, ka pieteicēja reģistrēta Jelgavas pilsētā, nevis vismaz vienu gadu pirms Projekta iesnieguma iesniegšanas lauku teritorijā, kā to noteic pasākumu regulējošie normatīvie akti. Līdz ar to pie apstākļiem, ja minētie secinājumi ir pamatoti, LAD bija tiesības saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 81. panta trešo daļu izdot satura ziņā atšķirīgu administratīvo aktu.

[4.2] No lietas materiāliem konstatējams, ka Projekta iesniegums iesniegts Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai Lauku attīstības programmas pasākuma „Atbalsts uzņēmuma radīšanai un attīstībai (ietverot ar lauksaimniecību nesaistītu darbību dažādošanu)" ietvaros un pieteicēja projekta ietvaros plānojusi iegādāties divus ekskavatorus jeb mobilās tehnikas vienības.

Saskaņā ar Noteikumu Nr. 132 29.1. punktu mobilās tehnikas iegāde atbalstāma tikai tad, ja atbalsta saņēmējs vismaz vienu gadu pirms projekta iesnieguma iesniegšanas ir deklarējis savu dzīvesvietu vai reģistrējis uzņēmumu lauku teritorijā un nodrošina šo piesaisti lauku teritorijai visu projekta uzraudzības laiku.

Tātad no minētās tiesību normas izriet divi priekšnosacījumi, kuriem pastāvot, tiek atbalstīta mobilās tehnikas iegāde – atbalsta saņēmējs vismaz vienu gadu pirms projekta iesnieguma iesniegšanas ir reģistrējis uzņēmumu lauku teritorijā un nodrošina šo piesaisti lauku teritorijai visu projekta uzraudzības laiku.

LAD konstatējis, ka pieteicējas juridiskā adrese no 2002. gada 14. augusta līdz Projekta iesnieguma iesniegšanas dienai (2012. gada 26. janvāris) bija /adrese/. Tā kā lietā nav strīda, ka Jelgava ir Latvijas Republikas pilsēta, nevis lauku teritorija, tad nav iestājušies Noteikumu Nr. 132 29.1. punktā noteiktie kritēriji, lai pieteicējai rastos tiesības saņemt valsts un Eiropas Savienības atbalstu konkrētā Projekta iesnieguma ietvaros. Līdz ar to Projekta iesniegums neatbilst publiskā finansējuma saņemšanas nosacījumiem.

[4.3] Projekta iesniegums noraidīts arī citu iemeslu dēļ – pieteicēja nav plānojusi izmaksas pamatlīdzekļu nomai, kā arī nav plānojusi to iegādi pēc projekta īstenošanas; nomājot pārējos galvenos pamatlīdzekļus būvniecības un meliorācijas pakalpojumu nodrošināšanai, atbalsta pretendents būs atkarīgs no iznomātāja saimnieciskās darbības stabilitātes un iespējas sniegt pakalpojumus atbalsta pretendentam.

Pārbaudot minētos Lēmuma argumentus, tiesa konstatēja turpmāk minēto.

[4.3.1] Ministru kabineta 2009. gada 14. jūlija noteikumu Nr. 783 „Kārtība, kādā piešķir valsts un Eiropas Savienības atbalstu lauku un zivsaimniecības attīstībai" 4. punkts noteic, ka, sagatavojot projekta iesniegumu, atbalsta pretendents projekta iesnieguma finanšu datus aprēķina aritmētiski pareizi un saskaņā ar grāmatvedības principiem (4.1. punkts), pierāda, ka viņam ir pietiekami finanšu līdzekļi projekta iesniegumā paredzēto pasākumu izpildei plānotajos termiņos (4.2. punkts), projekta iesniegumā iekļautās attiecināmās izmaksas nosaka atbilstoši normatīvajiem aktiem par atbalsta piešķiršanu konkrētam pasākumam un tirgus situācijai (4.3. punkts).

No minētajām normām izriet, ka Projekta iesniegumā atbalsta pretendentam jāatspoguļo precīza un pilnīga informācija par projekta ietvaros plānotajām darbībām, sasniedzamajiem rezultātiem, finanšu plūsmu.

Lai gan pieteikumā norādīts, ka pieteicēja papildus tehniku plāno iegādāties 2014. vai 2015.gadā, no Projekta

iesniegumā minētā informācija nav izsecināma, Projekta iesniegumā nav paredzēti papildus finanšu līdzekļi tehnikas iegādei (*lietas 46. – 78. lapa*).

Līdz ar to tiesa atzina par pamatotu LAD argumentu, ka pieteicēja Projekta iesniegumā nav plānojusi izmaksas pamatlīdzekļu nomai, kā arī nav plānojusi to iegādi pēc projekta īstenošanas.

[4.3.2] Pieteicēja ir norādījusi, ka pamatlīdzekļi būvniecības un meliorācijas pakalpojumu nodrošināšanai tiks nomāti no sadarbības partnera SIA „Ceļu būvniecības sabiedrība „Igate"". Kā pamatojumu minētajam argumentam pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumam pievienojusi 2012. gada 28. augusta nodomu protokolu par smagās tehnikas nomu no SIA „Ceļu būvniecības sabiedrība „Igate"" (*lietas 85. lapa*).

Tiesa atzina par pamatotu LAD secinājumu, ka, nomājot pārējos galvenos pamatlīdzekļus būvniecības un meliorācijas pakalpojumu nodrošināšanai, atbalsta pretendents būs atkarīgs no iznomātāja saimnieciskās darbības stabilitātes un iespējas sniegt pakalpojumus atbalsta pretendentam. Tāpat tiesa norādīja, ka nodomu protokols satur tikai vispārējus nosacījumus par tehnikas nomu nenoteiktā laika periodā, protokolā nav norādīts tehnikas nomas laiks, nevienai no pusēm neiestājas civiltiesiskas sekas, ja uzņemtās saistības netiek pildītas. Līdz ar to nodomu protokols negarantē, ka SIA „Ceļu būvniecības sabiedrība „Igate"" patiešām nodrošinās pieteicēju ar nepieciešamo smago tehniku.

[4.4] Eiropas Savienības Tiesa, izskatot Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Augstākā tiesa) lūgumu, savā 2013. gada 7. februāra spriedumā lietā Nr. C-451/11 ir norādījusi, ja netiek izpildīts kāds no atbalsta piešķiršanas nosacījumiem, tad šo atbalstu nevar piešķirt. Atbalsta saņemšana ir pakļauta visu nosacījumu ievērošanai visa projekta laikā, par kuru atbalsta saņēmējs ir uzņēmies saistības, tādējādi pietiek ar viena nosacījuma neizpildi, lai viņu no konkrētā atbalsta saņemšanas varētu izslēgt (*sk. Eiropas Savienības Tiesas 2013. gada 7. februāra sprieduma lietā Nr. C-451/11 35.–37. punktu*). Tātad tiesības saņemt Eiropas Savienības atbalstu nav absolūtas, tā ir priekšrocība, kas izmantojama tikai tad, ja noteiktie priekšnosacījumi izpildīti pēc būtības. Konstatējot, ka neizpildās kaut viens no obligātajiem atbalsta saņemšanas priekšnosacījumiem, ir atzīstams, ka personai nav tiesību saņemt attiecīgo atbalstu.

[4.5] Ievērojot visu iepriekš minēto, tiesa secināja, ka pieteicējas Projekta iesniegums neatbilst publiskā finansējuma saņemšanas nosacījumiem, līdz ar to LAD arī pamatoti to noraidījis atbilstoši MK noteikumu Nr. 783 10.7. apakšpunktā noteiktajam. Tiesa atzina, ka izskatāmajā lietā nepastāv priekšnoteikumi pieteicējai labvēlīga administratīvā akta, ar kuru apstiprinātu Projekta iesniegumu, izdošanai, un pieteikums ir noraidāms.

[5] Par pirmās instances spriedumu SIA „SUDA" iesniedza apelācijas sūdzību, to pamatojot ar pieteikumā minētajiem argumentiem. Papildus norādīts, ka administratīvā procesa principiem neatbilst tiesas argumentācija, ka administratīvā akta apstrīdēšanas gadījumā personai jāapzinās, ka lēmums var tikt grozīts tai par sliktu. Pieteicējas ieskatā minētais ir pretrunā principam, ka personai ir tiesības paļauties uz iestādes rīcības tiesiskumu un konsekvenci.

[6] Rakstveida paskaidrojumos LAD norādīja, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un ir noraidāma, to pamatojot ar jau iepriekš lietā sniegto argumentāciju un papildus norādot, ka pieteicējai nav pamata uzskatīt, ka Lēmums ir nelabvēlīgāks administratīvais akts. Lēmumā ir sniegts izvērsts skaidrojums, rezolutīvā daļā par Projekta iesnieguma noraidīšanu ir palikusi nemainīga.

[7] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304. panta pirmo daļu Administratīvā apgabaltiesa administratīvo lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[9] Izskatāmajā gadījumā pastāv strīds par to, vai pieteicējai ir tiesības uz labvēlīgu LAD administratīvo aktu, ar kuru tiktu apstiprināts pieteicējas Projekta iesniegums Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai finansējuma saņemšanai.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas sniegtā argumentācija spriedumā ir pareiza un pilnībā pietiekama, līdz ar to apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307. panta ceturto daļu pievienojas Administratīvās rajona tiesas 2014. gada 3. septembra spriedumā veiktajam lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai, to neatkārtojot.

[10] Apgabaltiesa turpmāk minēto apsvērumu dēļ noraida kā nepamatotu pieteicējas argumentu, ka iestādes lēmumu pieņemšanas procesā konstatējams tiesiskās paļāvības principa pārkāpums.

[10.1] Izskatāmajā gadījumā augstākā iestāde, ņemot vērā konkrētas lietas apstākļus un pieteicējas apstrīdēšanas iesnieguma argumentus, ir secinājusi, ka pieteicējai Pārvaldes lēmuma, ar kuru noraidīts pieteicējas prasījums par Projekta iesnieguma apstiprināšanu, apstrīdēšanas rezultātā arī ir izdodams tāds pats nelabvēlīgs administratīvais akts. Taču Lēmuma pamatojums atšķiras no Pārvaldes lēmuma pamatojuma.

Administratīvā procesa likuma 75. - 82. pantā regulēts administratīvā akta apstrīdēšanas institūts, kas ļauj privātpersonai izmantot savu tiesību aizsardzības iespēju, gan arī dod iespēju iestādei vēlreiz pārbaudīt sava lēmuma tiesiskumu. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 81. panta pirmajai daļai augstāka iestāde izskata lietu vēlreiz pēc

būtības, ņemot vērā iesniedzēja iebildumus. Saskaņā ar 81. panta otrās daļas 4. punktu augstāka iestāde var citastarp izdot satura ziņā citādu administratīvo aktu.

Kā atzīts Augstākās tiesas judikatūrā, ja administratīvais akts tiek apstrīdēts, tas neiegūst savu pastāvīgo spēku, jo par tā tiesiskumu vēl jālemj augstākai iestādei. Tas nozīmē, ka tas pats administratīvais process turpinās, tikai nākamajā – apstrīdēšanas stadijā. Procesa dalībniekiem šajā stadijā vēl ir jārēķinās ar administratīvā akta atcelšanu, tāpēc viņu tiesiskā paļāvība šajā stadijā parasti netiek respektēta (*sk., piemēram, 2011. gada 17. maija sprieduma Nr. SKA-214/2011 10. punktu*).

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 81. panta piektajai daļai administratīvais akts apstrīdēšanas procesā iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu.

Apstrīdēšanas procesā netiek izdots jauns administratīvais akts, bet apstiprināts vai mainīts sākotnējā administratīvā akta formulējums. Tāpēc apstrīdēšanas procesā nevar runāt par vairākiem administratīvajiem aktiem, bet tikai par vienu administratīvo aktu dažādās procesa stadijās. Attiecīgi augstākas iestādes kompetence izlemt lietu un izdot administratīvo aktu apstrīdēšanas stadijā ir tāda pati kā sākotnēji zemākai iestādei (izņemot, ja padotība tiek īstenota pārraudzības formā) *(sk., piemēram, Augstākās tiesas 2011. gada 13. maija sprieduma Nr. SKA-210/2011 14. punktu*).

[10.2] Saskaņā ar Lauku atbalsta dienesta likuma 3. pantu LAD ir Zemkopības ministrijas padotībā esoša tiešās pārvaldes iestāde, kas atbild par vienotu valsts atbalsta un Eiropas Savienības atbalsta politikas realizāciju valstī, uzrauga normatīvo aktu ievērošanu lauksaimniecības jomā un pilda citas ar lauksaimniecības un lauku atbalsta politikas realizāciju saistītas funkcijas. Šā likuma 13. pants noteic, ka LAD amatpersonu izdotie administratīvie akti ir apstrīdami un pārsūdzami saskaņā ar Administratīvā procesa likumu, kā arī kārtību, kādā iesniedzami apstrīdēšanas iesniegumi.

Tādējādi likums reglamentē, ka LAD iestāžu (amatpersonu) pieņemtie administratīvie akti ir apstrīdami iestādē un pēc tam tos var pārsūdzēt tiesā.

Ministru kabineta 2009. gada 14. jūlija noteikumi Nr. 783 „Kārtība, kādā piešķir valsts un Eiropas Savienības atbalstu lauku un zivsaimniecības attīstībai" reglamentē projekta iesniegumu iesniegšanas un izvērtēšanas nosacījumus, kā arī LAD lēmumu veidus. Atbilstoši minēto noteikumu 10.7. apakšpunktam pēc projekta iesnieguma izvērtēšanas LAD cita starpā var pieņemt lēmumu par projekta iesnieguma neatbilstību publiskā finansējuma saņemšanas nosacījumiem un projekta iesnieguma noraidīšanu. Noteikumu 13. punkts savukārt paredz, ka šo noteikumu 10. punktā minētie LAD lēmumi apstrīdami Lauku atbalsta dienesta likumā noteiktajā kārtībā.

Pieteicējas gadījumā Lēmums ir pieņemts saskaņā ar minēto noteikumu 10.7. apakšpunktu. Apgabaltiesa secina, ka LAD ir ievērojis normatīvo aktu prasības, tostarp procesuālos nosacījumus, izskatot jautājumu par pieteicējas Projekta iesnieguma atbilstību Lauku attīstības programmas pasākuma „Atbalsts uzņēmuma radīšanai un attīstībai (ietverot ar lauksaimniecību nesaistītu darbību dažādošanu)" nosacījumiem. Līdz ar to Lēmums ir tiesisks.

Konkrētajā gadījumā nav konstatējams, ka pieteicējai būtu pastāvējis pamats uzskatīt vai paļauties, ka Projekta iesnieguma izvērtēšanas rezultātā tiks pieņemts pozitīvs lēmums par finansējuma piešķiršanu projekta realizācijai. Ņemot vērā Noteikumu Nr. 132 normās izvirzītās prasības, pieteicējai bija jāapzinās, ka tā neatbilst visiem izvirzītajiem priekšnoteikumiem atbalsta saņemšanai. LAD konstatējis vairākas neatbilstības.

Kā to pamatoti cita starpā norādīja pirmās instances tiesa, fakts, ka pieteicēja nav lauku teritorijā esošs (reģistrēts) uzņēmums un līdz ar to neatbilst Noteikumu Nr. 132 29.1. apakšpunkta prasībām, nedod tiesības pieteicējai pretendēt uz konkrēto atbalsta maksājumu, kas paredzēts saimnieciskās darbības attīstībai. Noteikumu Nr. 132 3. punktā ir norādīts, ka pasākuma mērķis ir veicināt ar lauksaimniecību nesaistītu saimniecisko darbību vai nodarbinātību lauku teritorijā un dažādot ar lauksaimniecību nesaistītas aktivitātes, lai attīstītu alternatīvus ienākumu avotus un palielinātu ienākumu līmeni lauku reģionos. Savukārt noteikumu 4. punkts paredz, ka pasākuma īstenošanas vieta ir visa Latvijas teritorija, izņemot republikas pilsētas un novadu teritoriālās vienības – pilsētas, kurās ir vairāk nekā 5000 iedzīvotāju. Proti, pasākuma mērķis ir veicināt laukos esošu uzņēmumu saimniecisko darbību, kas nav saistīta ar lauksaimniecību, lai veicinātu nodarbinātību un palielinātu ienākumu līmeni laukos.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. pantu un 309. pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „SUDA" pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, apstiprinot sabiedrības ar ierobežotu atbildību „SUDA" projekta iesniegumu Nr. 12-04-L31202-000639 Lauku attīstības programmas pasākuma „Atbalsts uzņēmuma radīšanai un attīstībai (ietverot ar lauksaimniecību nesaistītu darbību dažādošanu)" ietvaros.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente (personīgais paraksts) S. Gintere

Tiesneses (personīgais paraksts) I. Amona

(personīgais paraksts) L. Konošonoka